

Gobernanza e persoas Refuxiadas en Galicia

Descrición

O tema das persoas que buscan refuxio en Europa por diversas causas converteuse nunha das axendas políticas prioritarias da Unión Europea e os Estados membros. Diante desta situación e de diferente xeito, están a atenderse os procesos de integración nas sociedades europeas. Presentamos unha pregunta -Como Galicia está a procesar estas dinámicas de mobilidade humana de acordo ás súas características propias? Aquí méncionanse tres casos que están a representar retos á gobernanza das persoas refuxiadas na comunidade.

O tema das persoas que buscan refuxio en Europa por diversas causas converteuse nunha das axendas políticas prioritarias da Unión Europea e os Estados membros. Diante desta situación e de diferente xeito, están a atenderse os procesos de integración nas sociedades europeas. Presentamos unha pregunta -Como Galicia está a procesar estas dinámicas de mobilidade humana de acordo ás súas características propias? Aquí méncionanse tres casos que están a representar retos á gobernanza das persoas refuxiadas na comunidade.

1.- Familia en Sarria.

Unha familia de Siria en Sarria (provincia de Lugo) despois de cumprir o proceso de 18 meses que establece o sistema de asilo quedou sen traballo e sen vivenda e ao envialos aos servizos sociais, foron canalizados a Cáritas e ao comedor económico. Este caso deixou relevantes ensinanzas pois esta familia viviu todo o proceso de asilo e a súa integración a Galicia foi accidentada. De acordo a esta experiencia, entre os retos aos que se enfrontan as persoas solicitantes de asilo e protección internacional, son os seguintes:

- 1.- *Non se dan as axudas económicas que o sistema de asilo español ten como parte dos seus compromisos.* De acordo á asociación SWAT o sistema de asilo en España non funciona pois en ocasións tiveron que pedir diñeiro a xente e asociacións para pagar alugueres.
- 2.- *A desinformación.* Unha técnica de Cruz Vermella menciona que as persoas que chegan ao sistema de asilo non reciben información importante sobre o seu proceso de asilo.
- 3.- *O idioma.* No caso da familia en Sarria, quen daba clase de idiomas eran voluntarios non capacitados para impartir clases de idiomas.
- 4.- *Aluguer de vivenda.* Os arrendatarios non queren alugar a “certas persoas pola súa nacionalidade”.
- 5.- *Acceso a unha conta bancaria.* Ás persoas refuxiadas non se lles atende debidamente nos bancos.
- 6.- *Perspectiva de xénero.* Aínda que a lei de asilo dá especial atención ao tema de xénero, técnicos de ONG que traballan no sistema de asilo sinalan como unha carencia relevante que na práctica non hai un enfoque de xénero.

2.- O caso Aquarius.

Ante a chegada de persoas en busca de refuxio do buque Aquarius en xullo de 2018, de acordo á Federación Española de Municipios e Provincias (FEMP) só 29 concellos galegos mostraron compromiso explícito por acoller a persoas do Aquarius. Entre estes Pontevedra e Lugo. Ao darse esta información en La Voz de Galicia, houbo un especial interese deste medio de comunicación, por saber por que os concellos como A Coruña ou Ferrol, co perfil de política actual, e cunha posición favorable a acoller persoas refuxiadas, non estaban na lista mencionada. Esta atención especial ás accións de certos gobernos locais deixa ver que a axenda sobre as persoas refuxiadas úsase na competencia política local entre os diversos grupos e actores políticos. O caso da Coruña ante o Aquarius evidénciao claramente. O alcalde da cidade declarou publicamente que hai unha “inacción” do goberno do Estado e da comunidade autónoma que limitan as accións da cidade, para xestionar de maneira máis efectiva a chegada de refuxiados a Galicia. Sobre a Xunta de Galicia, o goberno local sinala que “só actúa en temas de habitacións, e que, puntualmente, esgrime capacidade cando existe repercusión

mediática” como sucedeu co caso do barco Aquarius.

3.- O caso de persoas con nacionalidade venezolana.

Outro caso significativo para mostrar a fragilidade institucional ante a chegada e integración das persoas refuxiadas a Galicia, son os casos das persoas chegadas de Venezuela. Actualmente en España, o número maior de solicitudes de asilo é da devandita nacionalidade. O vínculo histórico da diáspora galega en Venezuela levou a emigrados a considerar o retorno a Galicia como unha saída favorable ante a actual situación económica naquel país. Con todo, a Lei de Galeguidade que dota de dereitos a eses emigrados para un retorno decente, enfróntase ás limitantes do propio proceso de asilo español. As invitacións da Xunta de Galicia para que galego-venezolanos retornen vía o refuxio a Galicia, enfróntanse a que as resolucións de refuxio para venezolanos foron maioritariamente negativas no sistema de asilo español, o cal tamén non permite a este grupo de persoas apelar a dereitos e axudas da Lei de Galeguidade.

O obxectivo de presentar estes tres casos, que reflicten parte das vivencias que están a experimentar as persoas refuxiadas, ou que buscan devandito status en Galicia, é que se reflexione colectivamente sobre os desafíos e as posibles respostas que a sociedade galega pode ofrecer, de acordo á súa historia e condicións contemporáneas. A chegada de novos habitantes con situacións similares non se freará no curto nin no mediano prazo. Que opcións ofrece Galicia cara ao futuro nunha contorna europea?

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Ação estrangeira da Galiza

ETIQUETAS

Galicia internacional

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

Paradiplomacia

Data de criação

Outubro 17, 2018

Metacampos

Autoria : 4121

Datapublicacion : 2018-10-17 00:00:00